

e) sploštění a zblednutí částí, na kterých mrtvola spočívá,

d) nastoupení ztuhlosti posmrtné.

Do skupiny třetí náležejí:

a) změknutí bulv očních, zkalení rohovky,

b) páchnutí mrtvolou,

c) dostavení se zelenavých nebo tmavohnědých skvrn, šířících se nejprve po břiše, pak po ostatních částech těla,

d) zhubnutí jednotlivých částí těla, hlavně podbřiší plyny hnilobnými,

e) plíhnutí, a některých místech odchlípnutí se pokožky a tvoření se špinavých puchýřů na kůži,

f) výtok páchnoucí tekutiny z úst a nosu.

§ 7.

Poněvadž vyjmouc úkazy hniloby žádný s příznaků smrti v § 6. uvedených sám o sobě není neklamným, nemá se ohlédač mrtvoly, obzvláště jest-liže její prohlídku záhy koná, spokojiti s tím aneb oním z uvedených příznaků smrti, nýbrž má při zjišťování úmrtí v úvahu bráti všechny tyto příznaky, maje zřetel k době, kteráž od úmrtí již prošla.

§ 8.

Na možnost zdánlivé smrti lze pomýšleti:

1. Když při těle zdánlivě mrtvém se znamenají ještě sebe nepatrnější známky života, na př. škrubání po podráždění pokožky nebo sliznic, stahování zornice působením prudkého světla, chvění v krajině srdce nebo slabé srdeční zvuky, přiložíme-li ucho na krajinu srdce.

Obzvláštního zřetele zasluhují v této příčině oběšenci, zardoušení, utopenci, zadušení, zmrzlí, bleskem ranění a mrtvě narozené, avšak ještě čerstvé dítky.

2. Když úmrtí se stalo náhle krátkou dobu před prohlídkou.

V této příčině jest obzvláště míti zřetel k osobám, které po prudkém pohnutí myslí, po mdlobách, po křečích při padoucnici nebo po křečích zádušlivých (hysterických) a po ztrátách krve rychle zemřely.

3. Když nenastoupily ještě příznaky smrti, ačkoli již po úmrtí prošla příslušná doba.

§ 9.

Je-li podezření, že se jedná o smrt zdánlivou, náleží ihned učiniti pokusy o obživení, kteréžto pokusy obzvláště mají záležeti v těchto věcech: